**Република Србија**
**УПРАВНИ СУД**
**Одељење у Новом Саду**
**III-3 У. 22063/18**
**Дана 24.02.2022. године**
**Београд**

**У ИМЕ НАРОДА**

Управни суд, у већу судија: Гордана Николић Врбашки, председник већа, Јелена Искић и Љиљана Коруга, чланови већа, уз учешће судског саветника Соње Медић, као записничара, одлучујући у управном спору по тужби тужилаца А.А. ..., ... ... и Б.Б. из ..., ... ..., које обоје заступа Гордана Радиновић, адвокат из Новог Сада, Ференца Фехера 8, ради поништаја решења туженог МИНИСТАРСТВА ТРГОВИНЕ, ТУРИЗМА И ТЕЛЕКОМУНИКАЦИЈА, Београд, број 334-00-03999/2018-03 од 05.11.2018. године, у предмету инспекцијских мера, у нејавној седници већа одржаној дана 24.02.2022. године, донео је

**П Р Е С У Д У**

Тужба **СЕ ОДБИЈА.**

**О б р а з л о ж е њ е**

Оспореним решењем одбијена је жалба тужилаца изјављена против решења тржишног инспектора Министарства трговине, туризма и телекомуникација-Сектор тржишне инспекције, Одељење у Новом Саду, бр. 343-334-00-0935/2018-06 од 13.08.2018. године, којим се ставом 1. диспозитива ограничава дистрибутеру А.А. са седиштем у ..., ... ... и одговорном лицу Б.Б. у функцији директора В.В. у ..., ... ..., која послује у саставу А.А. са седиштем у ..., ... ..., врши испоруку женске одеће и то: 1) женске панталоне арт. 3047-1 комада 3 по продајној цени 2.590,00 динара, 2) женска блуза без ознаке артикла комада 4 по продајној цени 1.500,00 динара, 3) женска хаљина без ознаке артикла комада 3 по продајној цени 6.900,00 динара; ставом 2. диспозитива одређено је да су именована лица дужна у року од 15 дана од пријема решења да: изложе продаји робу наведену у ставу 1. означену на трајно ушивној и висећој етикети

прописаним подацима о текстилним производима и о карактеристикама текстилних производа из извештаја о испитивању текстилних производа по артиклу; обавесте поступајућег инспектора о извршењу овог решења и доставити доказе о томе у наведеном року, ставом 3. диспозитива одређено је да жалба на решење не одлаже његово извршење.

Тужбом поднетом Управном суду дана 07.12.2018. године, тужиоци оспоравају законитост решења туженог од 05.11.2018. године због погрешно и неправилно утврђеног чињеничног стања, повреде правила управног поступка и погрешне примене материјалног права. Наводе да је побијано решење незаконито, нејасно, контрадикторно, а о одлучним чињеницама нису дати ваљани разлози. Додаје да у образложењу другостепени орган наводи да нема следљивости података о произвођачу, артиклу, земљи порекла, као и да извештаји о испитивању текстилних производа стављени на увид током поступка не односе се на контролисане производе, зато што сировински састави испитаних производа не одговарају подацима о сировинском саставу основног материјала означеном и обележеном на контролисаним производима. Указују да је поступак инспекцијског надзора пратило низ неправилности, које су подробно описане у досадашњем поступку у Изјави-примедбама Б.Б. изјављене дана 02.08.2018. године, као и у жалби. Б.Б. је и поред чињенице да су му ускраћена права као надзорног субјекта у поступку инспекцијског надзора из члана 20. Закона о инспекцијском надзору одмах по сазнању садржине записника о инспекцијском надзору, који је преузео дана 30.07.2018. године, донео одлуку о повлачењу из продаје неусаглашених производа. Тужиоци су пре доношења одлуке од 02.08.2018. године покушали да наведене производе врате добављачу од кога су купљени, са образложењем да је грешка на наведеним артиклима у декларисању истих, али је добијен негативан одговор са образложењем да је истекао рок. Позвали су се на одредбе члана 25. и члана 26. Закона о техничким захтевима за производе и оцењивање усаглашености. Наводе да су тужиоци током поступка стављања у промет потребних текстилних производа учинили све потребне радње и прикупили сва потребна документа од увозника и добављача, те сматрају да су провели све потребне радње сходно Закону за стављање предметне робе у промет. Додају да се ради о томе да самим добијањем извештаја о контролисању и уверења о квалитету увозника за предметну робу, а која је издата од овлашћене куће регистроване за испитивање квалитета таквих производа “Југоинспекта” и “Текстилинспекта”, стављајући у промет такве производе тужиоци нису имали разлога ни стручности да сумњају у издате извештаје о контролисању и уверење о квалитету увозника. Истичу да је инспекцијски надзор започет дана 11.07.2018. године уручењем налога за инспекцијски надзор Г.Г. и да је извршен у присуству исте, а која је постављена за привременог заступника решењем од 11.07.2018. године. Тужиоци истичу да Г.Г. није овлашћено лице, него тужилац другог реда, који је био на годишњем одмору и молио да се инспекцијски надзор одложи до његовог повратка. Надаље се у тужби позивају на одредбе члана 16, члана 17, члана 48. и члана 75. Закона о општем управном поступку. Указују да тужени чини неспорним да решење о постављењу привременог заступника од 11.07.2018. године не производи правно дејство за странку, а проводи поступак инспекцијског надзора и доноси решење дана 13.08.2018. године, којим мериторно решава управну ствар и изриче управне мере, а да при свему томе решење о постављењу привременог заступника не производи правно дејство за странку, што заправо чини незаконитим и поступак постављања

привременог заступника и поступак инспекцијског надзора, који да би у складу са законом био проведен мора имати учешће привременог заступника, постављеног у складу са законом. Сматра да тужени није разлучио да ли је Г.Г. присутно лице или привремени заступник, чије учешће да је законито постављена за привременог заступника је процесни предуслов законитог поступања како у предметној правној ствари тако и у предмету, ради којег је донето решење о постављењу привременог заступника, које није ни почело да производи правно дејство, а што тужени не спори у побијеном решењу. Предлаже да суд уважи тужбу, поништи оспорено решење и предмет врати на поновно одлучивање.

Тужени је у одговору на тужбу, остао у свему при разлозима из образложења оспореног решења и предложио да суд тужбу одбије као неосновану.

Решавајући овај управни спор без одржавања усмене јавне расправе, сагласно одредби члана 33. став 2. и 3. Закона о управним споровима (“Службени гласник РС” број 111/09), будући да је предмет спора такав да очигледно не изискује непосредно саслушање странака и посебно утврђивање чињеничног стања и испитујући законитост оспореног решења у границама захтева из тужбе, у складу са чланом 41. став 1. Закона о управним споровима, Управни суд је по оцени навода тужбе, одговора на тужбу и списа ове управне ствари, нашао да тужба није основана.

Из списа предмета и образложења оспореног решења произлази да је тржишни инспектор Министарства трговине, туризма и телекомуникација Републике Србије у поступку инспекцијског надзора В.В., која послује у саставу А.А., извршеног дана 11.07.2018. године са предметом контрола усаглашености текстилних производа са узроковањем по налогу СТИ 334-00-2560/2018 од 14.06.2018. године утврдио и записником констатовао да је контролисано привредно друштво изложило продаји у контролисаном објекту женску одећу од текстила, која није једнозначно означена и обележена прописаним подацима и то: 1) женске панталоне арт. 3047-1 комада 3 по продајној цени 2.590,00 динара, 2) женска блуза без ознаке артикла комада 4 по продајној цени 1.500,00 динара, 3) женска хаљина без ознаке артикла комада 3 по продајној цени 6.900,00 динара. На женским панталонама на ушивеној етикети се налазе подаци детаљно наведени у образложењу решења, као и привесница на женским панталонама на којој је налепљена етикета са подацима на српском језику, који су детаљно наведени у образложењу решења. На женској блузи на ушивеним етикетама се налазе подаци детаљно наведени у образложењу решења, као и привесница са налепљеном етикетом са подацима, који су детаљно наведени у образложењу решења. На женској хаљини налази се само ушивена етикета на изрезу за врат са подацима MODAPERI collection 50 са подацима који су детаљно наведени у образложењу решења. Утврђено је да је, на захтев инспектора да стави на увид исправе које указују на привредног субјекта који је извршио означавање одеће, са напред наведеним подацима и којима и произвођачи доказују тачност наведених података, Г.Г., која је била присутна контроли, ставила на увид: рачун-отпремницу бр. 2-206/17 од 24.11.2017. године, рачун-отпремницу бр.1270 од 06.04.2017. године, рачун-отпремницу бр.561 од 08.03.2018. године, извештај о контролисању бр. 1102/17/U од 08.04.2018. године издат од Д.Д. доо ... увознику Ђ.Ђ. доо ... ... ... за текстилне производе иностраног испоручиоца Е.Е. по фактури од 04.04.2017. године, извештај о

контролисању бр. 870/18/U од 10.03.2018. године издат од Д.Д. доо ... увознику Ђ.Ђ. доо ... ... ... за текстилне производе иностраног испоручиоца Dikly Ltd Sti Турска по фактури од 06.03.2018. године, извештај о контролисању бр. 3741/17/U од 10.03.2018. године издат од Д.Д. доо ... увознику Ж.Ж. доо ... ... ... за текстилне производе иностраног испоручиоца З.З. по фактурама од 28.09.2017. године и 04.10.2017. године. Првостепени орган је утврдио да женска одећа: женске панталоне арт. 3047-1, женска блуза без ознаке артикла, женска хаљина без ознаке артикла није означена и обележена податком о сировинском саставу који су добијени лабораторијским испитивањем прописане методе квантитативне анализе текстилних производа сачињених од двокомпонентних и трокомпонентних мешавина текстилних влакана из Прилога 8. Правилника о означавању и обележавању текстилних производа ("Сл. гласник РС" бр. 1/14), да нема следљивости података о произвођачу, артиклу, земљи порекла (женска блуза: ушивна – Made in Turkey, висећа етикета Земља порекла: Кина), начину одржавања на женским панталонама и женској блузи на ушивној и висећој етикети, те да је на хаљини наведен начин одржавања према ушивној етикети, (хаљина није снабдевена ушивном етикетом са подацима о начину одржавања). Првостепени орган је утврдио да се извештаји о испитивању текстилних производа стављени на увид не односе на контролисане производе зато што сировински састави испитиваних производа не одговарају подацима о сировинском саставу основног материјала означеном и обележеном на контролисаним производима. Инспекцијском надзору је присустовала Г.Г., као запослени радник код тужиоца А.А., и приказала је исправе које поседује у контролисаном објекту, будући да је тужилац Б.Б. био на одмору. У телефонском разговору, инспектор је обавестио Б.Б. да ће бити постављен привремени заступник ради стављања на увид пословне документације која јој је доступна за робу изложену продаји, с обзиром да је у налогу за инспекцијски надзор број 343-334-0935/2018-06 од 11.07.2018. године планирано да инспекцијски надзор отпочне дана 11.07.2018. године и да се оконча до 25.07.2018. године. Г.Г. није одбила учешће у поступку инспекцијског надзора (бројање робе, преглед декларација и етикета, фотографисање ознака на контролисаној роби, стављање на увид исправа о набавци и извештаја о испитивању квалитета текстилних производа, достављање извештаја о контролисању квалитета путем електронске поште, долазак у просторије тржишне инспекције), осим да потпише налог за инспекцијски надзор, решење о постављању привременог заступника, зато што јој је, према њеној усменој изјави, одговорно лице Зоран Калц забранио да потпише било који акт тржишног инспектора. Дана 12.07.2018. године у 9,00 часова у просторима тржишне инспекције у Новом Саду, Г.Г. доставила је копије исправа, а дана 12.07.2018. године у 13,50 на службени е-маил доставила је допуну извештаја о испитивању. Дана 27.07.2018. године Б.Б. је приступио у просторије тржишне инспекције, којом приликом није изнео нове чињенице ни нове доказе и предат му је записник од 11.07.2018. године, који је одбио да потпише о чему је сачињена забелешка. На основу свега наведеног, првостепени орган је утврдио да је А.А., изложило продаји на мало женску одећу: женске панталоне арт. 3047-1, женска блуза без ознаке артикла, женска хаљина без ознаке артикла, без спроведеног прописаног поступка утврђивања квалитета текстилних производа и прописаног означавања, а што је у супротности са чланом 21. Закона о техничким захтевима за производе и оцењивању усаглашености ("Службени гласник РС" бр. 36/09) и чланом 5. Правилника о означавању и обележавању текстилних производа ("Сл, гласник РС" бр. 1/14), те је на основу овлашћења из члана 34. став 1. и став 2. тачка 6) наведеног

Закона одлучио као у диспозитиву решења од 13.08.2018. године.

Одлучујући о поднетој жалби, тужени орган је утврдио да је првостепени орган забранио А.А. да прометује производе који су затечени код надзираног субјекта у понуди, јер нису у складу са важећим прописима, те је тужиоцу наложено да уколико жели да прометује ову робу, да отклони утврђене неправилности тако што ће адекватно обележити наведену робу, јер сва роба у промету мора бити прописно обележена и означена, односно мора је пратити одговарајућа документација, а све у складу са чланом 21. Закона о техничким захтевима за производе и оцењивању усаглашености. Тужени орган је ценио да је првостепени орган потпуно и правилно утврдио чињенично стање, да је материјално право правилно примењено, те да је поступак правилно спроведен, оценио да је ожалбено решење правилно и на закону засновано, те да је жалба неоснована, па је применом одредбе члана 170. став 1. тачка 1. Закона о општем управном поступку, донео одлуку као у диспозитиву оспореног решења од 05.11.2018.године.

Одредбом члана 21. Закона о техничким захтевима за производе и оцењивању усаглашености ("Службени гласник РС" бр. 36/09) прописано је да се производ ставља на тржиште, односно испоручује на тржишту само ако је усаглашен са прописаним техничким захтевима, ако је његова усаглашеност оцењена према прописаном поступку, ако је означен у складу са прописима и ако га прате прописане исправе о усаглашености и друга прописана документација.

Одредбом члана 26. став 1. Закона о техничким захтевима за производе и оцењивању усаглашености прописано је да је дистрибутер дужан да: 1) провери да ли је на производ стављен прописани знак усаглашености и да ли га прати прописана документација; 2) у случају основане сумње да производ није усаглашен са прописаним захтевима, испоручи производ на тржиште, тек након што произвођач усагласи производ са тим захтевима, као и да о томе обавести произвођача или увозника и надлежне органе, ако производ није безбедан; 3) обезбеди да, пре испоруке производа на тржиште, услови складиштења или превоза не угрозе усаглашеност производа са прописаним захтевима; 4) врши друге ативности утврђене техничким прописом за поједине производе.

Одредбом члана 5. став 1. Правилника о означавању и обележавању текстилних производа (Сл. гласник РС" бр. 1/14) прописано је да текстилни производи испоручују се на тржиште само ако су обележени етикетом или означени у складу са захтевима из овог Правилника, одредбом члана 15. став 3. истог Правилника прописано је да када испоручује производ на тржиште, дистрибутер проверава и обезбеђује да текстилни производ има одговарајућу ознаку или етикету прописану овим правилником.

Одредбом члана 48. став 3. Закона о општем управном поступку (“Службени гласник РС”, бр.18/16) прописано је да се привремени заступник поставља и када радња не трпи одлагање, а странка, њен законски заступник, овлашћени представник или пуномоћник не могу бити благовремено позвани да присуствују радњи, ставом 4. истог члана прописано је да привремени заступник може да одбије заступање само из разлога одређених посебним прописима; ставом 6. истог члана прописано је да радње

које привремени заступник предузме у границама овлашћења имају правна дејства као да их је предузела странка; ставом 7. истог члана прописано је да привремени заступник учествује само у поступку у коме је постављен и предузима само радње за које је постављен и док не престану разлози због којих је постављен.

По оцени Управног суда, имајући у виду утврђене чињенице и наведене законске одредбе, тужени орган је правилно оспореним решењем одбио као неосновану жалбу тужилаца изјављену против првостепеног решења од 13.08.2018. године, којим је дистрибутеру А.А. и одговорном лицу Б.Б., овде тужиоцима, ограничена испорука предметне женске одеће и наложено да изложе продаји робу наведену женску одећу на трајно ушивној и висећој етикети прописаним подацима о текстилним производима и о карактеристикама текстилних производа из извештаја о испитивању текстилних производа по артиклу и да о томе обавесте поступајућег инспектора уз доставу доказа. Ово стога што током поступка утврђено да је инспектор, вршећи надзор над тужиоцем А.А., основано закључио да на женској хаљини нема ушивне етикете са начином одржавања ни састава, а резултати испитивања исказани у извештају у погледу састава не одговарају саставу материјала који је наведен само на декларацији, као и подаци о одржавању који су наведени на висећој етикети такође нису истоветни резултатима из приложеног извештаја. Тужени орган налази да је инспектор основано нашао да контролисана женска одећа нема података о произвођачу, артиклу, земљи порекла односно начину одржавања на женским панталонама и женској блузи на ушивној и висећој етикети, а на хаљини је наведен начин одржавања према ушивној етикети. Такође је утврдио да извештаји о испитивању текстилних производа стављени на увид не односе се на контролисане производе зато што сировински састави испитиваних производа не одговарају подацима о сировинском саставу основног материјала означеном и обележеном на контролисаним производима. Стога, обзиром на изложене недостатке, правилно је ограничена дистрибуција предметне женске одеће, будући да иста није у складу са важећим прописима обележена, те је тужиоцу правилно наложено да уколико жели да прометује ову робу, потребно је да отклони утврђене неправилности тако што ће адекватно обележити наведену робу, јер сва роба у промету мора бити прописно обележена и означена, односно мора да је прати одговарајућа документација, а све у складу са чланом 21. Закона о техничким захтевима за производе и оцењивању усаглашености. При томе, околност да је тужилац само дистрибутер предметне женске одеће не ослобађа га одговорности за стављање у промет женске одеће код које постоји неусаглашеност у погледу састава материјала и начина одржавања са подацима из етикета јер је управо дистрибутер дужан да провери да ли је на производ стављен прописани знак усаглашености и да ли га прати прописана документација, у смислу одредбе члана 26. став 1. Закона о техничким захтевима за производе и оцењивању усаглашености. У том смислу правилно је тужени орган ценио наводе жалбе који се односе на то да је тужилац дистрибутер предметне робе и да није имао основа да сумња у добијену документацију, будући да је у члану 15. став 3. Правилника прописано да дистрибутер проверава и обезбеђује да текстилни производ има одговарајућу ознаку или етикету прописану овим правилником када испоручује производ на тржиште. Дакле, а како то тужени орган правилно закључује, тужилац је био дужан да провери ознаке на ушивним и висећим етикетама, одговарајуће извештаје, те утврди недостаке и њихово очигледно међусобно неподударање, док је евентуална контрола увозника и његовог поступања може бити предмет посебног

управног поступка. Обзиром на изложено, супротни наводи тужбе су неосновани.

Околност да је тужилац наведену робу првобитно ставио ван промета у складу са налогом, а затим да је исту у међувремену самоиницијативно, мимо налога инспектора, комисијски уништио дана 02.08.2018. године након неуспелог покушаја враћања добављачу, не утиче на законитост оспореног решења. Правилно тужени орган у том смислу закључује да уништавање предметне робе не може само по себи бити основ за поништај законитог првостепсног решења, већ да се поступање жалиоца може сматрати извршавањем решења и отклањањем неправилности утврђених у инспекцијском надзору.

Тужени орган је ценио и наводе жалбе који се односе на постављење Г.Г. за привременог заступника, а који се понављају и у тужби, те је правилно закључио да се жалбом којом оспорава законитост решења о постављању привременог заступника, не може оспоравати решење о управној мери из инспекцијског надзора, будући да је на решење о постављању привременог заступника, сходно члану 48. став 8. Закона о општем управном поступку дозвољена посебна жалба, којом се оспорава искључиво постављење привременог заступника и о којој се одлучује одвојено од питања законитости другог решења. Сходно члану 48. став 7. Закона о општем управном поступку радње које привремени заступник предузме у границама овлашћења имају правна дејства као да их је предузела странка. Имајући у виду наведено, радње које је предузела именована Г.Г. у овој управној ствари у току поступка не сматрају се радњама привременог заступника, односно радњама које је предузела сама странка, надзирани субјект, већ искључиво као радње присутног лица, запослене код надзираног субјекта. У том смислу тужени орган правилно указује да је инспектор овлашћен да у складу са Законом о инспекцијском надзору, спроведе поступак са присутним лицем, с тим да сходно члану 36. Закона о инспекцијском надзору, односно члану 11. став 1. и члану 106. став 5. Закона о општем управном поступку омогући странци да се преко овлашћеног лица, законског заступника или друго лице које оно овласти, изјасни на чињенице утврђене у теренском и канцеларијском инспекцијском надзору и констатоване у записнику, а што је инспектор у складу са прописима и учинио, а законски заступник Б.Б. је искористио своје право и доставио примедбе на записник, које је инспектор ценио и дао разлога за исте у образложењу првостепеног решења.

Суд је ценио и остале наводе тужбе, али је нашао да исти нису од утицаја на другачију одлуку суда у овој управној ствари. Тужиоци нису навели ниједну нову околност, нити пружили нови доказ који није цењен у до сада спроведеном управном поступку, а који би могао бити од утицаја на одлуку.

На основу изнетог, ценећи да оспореним решењем није повређен закон на штету тужилаца, Управни суд је, применом одредбе члана 40. став 2. Закона о управним споровима, одлучио као у диспозитиву пресуде.

**ПРЕСУЂЕНО У УПРАВНОМ СУДУ**
**Дана 24.02.2022. године, III-3 У. 22063/18**

**Записничар** **Председник већа-судија**

**Соња Медић, с.р.** **Гордана Николић Врбашки, с.р.**

**За тачност отправка**
**Управитељ писарнице**
**Дејан Ђурић**

**ТП**